

XICS DE GRANOLLERS

La calçotada. Pel davant i pel darrere.

Unes setmanes abans del 16 de març...

Uf! La llista de feines de la Comissió de Calçotada és ben llarga:

- Fer instància a l'Ajuntament per demanar el Salvador Espriu, 20 taules, 200 cadires i un bidó de sorra
- Encarregar 2.500 calçots a un pagès de Lliçà
- Encarregar 40 kg de xai i 130 botifarres al tiets d'en Ramon Rovira
- Encarregar 15 kg de pa al forn de l'Anna Peypoch
- Encarregar 130 gelats a can Ventura
- Encarregar la salsa dels calçots
- Encarregar la llenya
- Revisar què hi ha al local de la Casa de Cultura i què faltaria comprar
- Enviar la carta per avisar la gent
- Vendre els tiquets
- El dia abans, anar al súper a comprar 60 litres de vi, 60 litres de refrescos, 5 garrafes de 8 litres d'aigua, 6 ampolles de licors diversos, plats, gots, coberts, tovallons i paper de taula

El dia 16 al matí, abans que tothom arribi...

Els de la Comissió de Calçotada, gent de la Junta i altres voluntaris es reparteixen la feina: uns van a la Casa de Cultura a buscar tots els atuells necessaris (pinces, guants, cullerots, obridors, bols, plates de plàstic, diaris, etc.), els estris de neteja, i tot el que es va comprar al súper el dia abans per dur-ho fins al Salvador Espriu. Altres van a recollir els calçots a Lliçà, la salsa a Cardedeu, el pa a Granollers i les graelles a casa els pares d'en Ramon Rovira, que com cada any ens les guarden molt amablement. La família Balanzó passa a recollir la carn, la Gisela ens porta gel i en Jaume Barjuan porta uns 20 feixos de branques, uns 70 kg de llenya i dues graelles més. La família Martínez-Oliveras, la Núria Bonada i altres mares porten termos de cafè. Amb l'ajut de la gent que va arribant, es comencen a preparar les brases, els calçots i a parlar taula.

Ara sí: la calçotada

Les brases ja són a punt. Els calçots i la salsa també. La gent comença a arribar. Ens devem fer vells perquè els intrèpids jugadors de futbol de sempre cada cop són menys. Pràcticament només juga la canalla. Haurem de buscar alternatives per l'any que ve. La gent fa petar la xerrada mentre els soferts mestres calçotaires (aquest no fallen mai) suen la cansalada davant les brases, vigilant els calçots i la carn. TVG ve a gravar pares i canalla per fer un dels programes sobre castells que s'emeten a la televisió local. Les taules ja estan parades i només falta el tret de sortida perquè tothom sigui i comencin a córrer els paquets de calçots embolicats amb paper de diari. Per primer cop, els calçots podem més que nosaltres i no serem capaços d'acabar-nos-els (els que sobren els portarem al Xiprer, el menjador comunitari gratuït, situat a la carretera de la Roca, per on passa molta gent sense casa o família i sense recursos). Botifarra, xai i gelat de postres. Tot cap a dins i a pair mentre fem sobretaula. Hora de recollir: tothom s'arremanga i en un tres i no res ni rastre de la calçotada ni dels Xics. I, apa, fins l'any que ve.

Carme Pratdesaba i Orri

